

Loven gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

1. Den ved Lov af 8. Marts 1856 stiftede »De fattiges Kasse« ophæves fra 1. Juli 1907 at regne, og der oprettes i hver *By- og Sognekommune* med Undtagelse af København en Hjælpekasse: (Et med Hensyn til Fattigvæsen med en Købstad forbundet Landdistrikt har fælles Hjælpekasse med Købstaden.)

2. De *Midler*, som ejes af »De fattiges Kasse«, overgaa til Kommunens Hjælpekasse. Saafremt Omraadet for »De fattiges Kasse« ikke falder indenfor en enkelt Kommune, bliver Kassens Formue at dele mellem vedkommende Kommuners Hjælpekasser, hvilken Deling foretages af de ved det første Valg efter denne Lovs Ikrafttræden valgte Bestyrelser for disse, i Tilfælde af ikke opnaaet Enighed: af Amdsraadet eller, naar Distrikterne ikke høre under samme Amdsraadskreds, af Indenrigsministeren.

3. I Hjælpekassen indgaa de *Indtægter*, der for Tiden i Henhold til Lov, Anordning eller privat Villiebestemmelse tilflyde »De fattiges Kasse«. Ethvert Sogneraad kan af Kommunekassen uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse af indtil 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen.

4. Hjælpekassens *Opgave* er »at støtte værdige trængende, som have fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade og ikke nyde Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at ernære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet. Hjælpen ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde«.

5. For saa vidt en Person, der opholder sig udenfor sin Forsørgelseskommune, indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder af sin Opholdskommunes Hjælpekasse har modtaget Hjælp til et Beløb af mindst 15 Kroner, betragtes hans *Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen som hvilende* i 3 Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da Hjælpen udgjorde fornævnte Beløb.

6. *Bestyrelsen* for Hjælpekassen bestaar af mindst 5 Medlemmer. (Naar Hjælpekassen omfatter en Købstad og et Landdistrikt, skal i det mindste det ene Medlem af Be-